

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 137

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 23 februarie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 687 din 24 noiembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) și art. 26 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice	2–4
Decizia nr. 729 din 6 decembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală	4–7
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
45. — Hotărâre privind aprobarea modelului steagului comunei Dragomirești, județul Dâmbovița.....	8
46. — Hotărâre privind aprobarea modelului steagului orașului Mioveni, județul Argeș	9
47. — Hotărâre privind aprobarea modelului steagului comunei Berteștii de Jos, județul Brăila	10–11
48. — Hotărâre privind aprobarea stemelor comunelor Grecești și Urzicuța, județul Dolj	11–12
59. — Hotărâre privind aprobarea stemei comunei Unirea, județul Brăila	13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
243. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor din unitatea administrativ-teritorială Mogoșoaia, județul Ilfov.....	14–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 687**

din 24 noiembrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) și art. 26 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) și art. 26 lit. d) din Legea nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice, excepție ridicată de Cezar Cătălin Avrămuță în Dosarul nr. 15.262/303/2015 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția civilă, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 40 D/2016.

2. La apelul nominal răspunde autorul excepției, prezent personal, lipsind cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Partea prezentă formulează o cerere prealabilă de recuzare a doamnei judecător Livia Stanciu și a domnului judecător Daniel Morar, conform art. 42 alin. (1) din Codul de procedură civilă, susținând că există relații de dușmănie între aceștia și autorul excepției, precum și a domnilor judecători Petre Lăzăroiu și Mircea Ștefan Minea, potrivit art. 42 alin. (1) pct. 6 din Codul de procedură civilă, arătând că la data susținerii excepției există pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție un dosar penal în care aceștia au calitatea de inculpați.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a cererii de recuzare, ca inadmisibilă.

5. Curtea, conform art. 55 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, respinge cererea de recuzare, ca inadmisibilă.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate, care pune concluzii de admitere a acesteia, susținând că textul criticat contravine prevederilor art. 39 din Constituție, potrivit cărora adunările publice se organizează în mod liber. Mai mult, se arată că norma constituțională anterior menționată nu prevede că textul constituțional poate fi completat cu dispoziții ale actelor normative infraconstituționale, or, art. 3 din Legea nr. 60/1991 prevede că nu trebuie declarate în prealabil adunările publice al căror scop îl constituie manifestările cultural-artistice, sportive, religioase, comemorative, cele ocazionate de vizite oficiale, precum și cele care se desfășoară în exteriorul sau în incinta sediilor ori a imobilelor persoanelor juridice de interes public sau privat. Se face trimitere, totodată, la cea de-a doua teză a art. 3 din Legea nr. 60/1991, conform căreia în cazul în care organizatorii adunărilor publice nesupuse declarării prealabile dețin indicii sau date că desfășurarea lor s-ar putea solda cu

acte de dezordine ori că ar putea să ducă la manifestări violente, au obligația să solicite din timp primarilor, unităților de jandarmi competente teritorial și poliției locale sprijin de specialitate. Se conchide că, potrivit dispoziției legale citate, există un număr foarte mare de adunări publice care nu trebuie declarate în prealabil, motiv pentru care art. 3 din Legea nr. 60/1991 intră în contradicție cu art. 1 din aceeași lege, potrivit căruia toate adunările publice trebuie declarate în prealabil; or, acest text, la rândul său, contravine dispozițiilor constituționale ale art. 39, care nu prevăd o astfel de contradicție. Se susține că această obligație legală este una absurdă, în primul rând pentru că interzice ca cetățenii să se poată manifesta în mod spontan în privința organizării unor astfel de manifestări.

7. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca inadmisibilă. Pe de o parte, se susține că din motivele invocate de autor în susținerea excepției nu rezultă contrarietatea dispozițiilor legale invocate cu prevederile art. 39 din Constituție. Pe de altă parte, se arată că aspectele învederate vizează interpretarea și aplicare legii, atribute ale instanțelor judecătorești și a căror verificare nu poate face obiectul controlului de constituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

8. Prin Încheierea din 25 noiembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 15.262/303/2015, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) și art. 26 lit. d) din Legea nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice**, excepție invocată de Cezar Cătălin Avrămuță într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a contravenției prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 60/1991.

9. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține că sintagma „se pot organiza” din cuprinsul art. 1 alin. (2) din Legea nr. 60/1991 este ambiguă și creează confuzie, neînțelegându-se dacă „a organiza”, în sensul textului criticat, înseamnă „a se desfășura”, „a planifica”, „a concepe” sau „a aranja”. Se arată că intenția legiuitorului a fost aceea de a conferi verbului „a organiza” sensul de „a desfășura”, întrucât, pentru declararea unei adunări publice, conform art. 1 alin. (2) din Legea nr. 60/1991, se impune notificarea prealabilă a primarului unității administrativ-teritoriale, prin transmiterea informațiilor prevăzute la art. 7 din Legea nr. 60/1991. Prin urmare, autorul conchide că, potrivit textului criticat, orice întrunire trebuie să fie declarată cu 3 zile înainte de data desfășurării ei, întrunirile organizate doar cu una sau două zile înainte sau cele spontane fiind interzise, aspect ce poate fi dedus și prin interpretarea dispozițiilor art. 26 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 60/1991, conform cărora organizarea și desfășurarea de adunări publice nedeclarate, neînregistrate sau interzise constituie contravenție. Pentru acest motiv, se susține că textul

criticat încalcă dispozițiile constituționale ale art. 39 referitor la libertatea întrunirilor. Se susține, totodată, că expresia „în aer liber” din cuprinsul art. 1 al Legii nr. 60/1991 este ambiguă, potrivit acesteia legea criticată având ca obiect de reglementare doar adunările publice organizate, nu și pe cele spontane. De asemenea, se arată că sintagma „orice alte întruniri” este neconstituțională, conform acesteia urmând a fi nelegale toate întrunirile la care iau parte două sau mai multe persoane.

10. **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată, în acest sens, că statul are dreptul să adopte măsuri rezonabile și adecvate pentru a asigura desfășurarea pașnică a manifestărilor licite ale cetățenilor și că impunerea obligației obținerii autorizației prealabile în cazul întrunirilor care au loc în public nu este exagerată, aceasta fiind pe deplin justificată de necesitatea ca autoritățile publice să vegheze asupra respectării ordinii desfășurării acestor întruniri și să ia măsurile necesare pentru ca libertatea manifestărilor să fie pe deplin asigurată. Se face trimitere la deciziile Curții Constituționale nr. 199 din 23 noiembrie 1999 și nr. 1.123 din 16 octombrie 2008, prin care instanța de contencios constituțional a statuat că dispozițiile Legii nr. 60/1991 nu contravin libertății întrunirilor.

11. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

12. **Guvernul** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se face trimitere la considerentele deciziilor Curții Constituționale nr. 1.123 din 16 octombrie 2008, nr. 1.351 din 19 octombrie 2010 și nr. 797 din 16 iunie 2011, prin care Curtea a constatat constituționalitatea dispozițiilor Legii nr. 60/1991 în raport cu prevederile art. 39 din Constituție. Se susține că eventuala contrarierate între normele din cuprinsul Legii nr. 60/1991 nu constituie o problemă de constituționalitate, ci una de interpretare și aplicare a legii, atribuție ce revine instanțelor judecătorești.

13. **Avocatul Poporului** susține că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că exercitiul libertății întrunirilor poate fi restrâns și condiționat, prin lege, în scopul protejării celorlalte drepturi și libertăți ale cetățenilor, a ordinii publice și a securității naționale. Se susține, totodată, că impunerea înregistrării prealabile a întrunirilor publice este justificată obiectiv de realizarea scopului anterior precizat.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, conform încheierii de sesizare, prevederile art. 1 alin. (2) și art. 26 lit. d) din Legea nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 14 martie 2014. Din analiza excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul critică,

în realitate, dispozițiile art. 1 alin. (2) și art. 26 alin. (1) lit. d) din lege, care au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (2): „*Adunările publice — mitinguri, demonstrații, manifestații, competiții sportive, procesiuni și altele asemenea —, ce urmează să se desfășoare în piețe, pe căile publice ori în alte locuri în aer liber, se pot organiza numai după declararea prealabilă prevăzută de prezenta lege.*”;

— Art. 26 alin. (1) lit. d): „*(1) Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să întrunească elementele constitutive ale unor infracțiuni: [...]*

d) participarea la adunări publice nedecarate sau interzise și urmate de refuzul părăsirii locurilor de desfășurare a acestora, la avertizările și somațiile organelor de ordine făcute potrivit legii;”.

17. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la calitatea legii și art. 39 referitor la libertatea întrunirilor.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 199 din 23 noiembrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 76 din 21 februarie 2000, Decizia nr. 51 din 20 februarie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 176 din 6 aprilie 2001, și Decizia nr. 1.123 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 789 din 25 noiembrie 2008, respingând, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate, a reținut, în esență, că dispozițiile Legii nr. 60/1991, potrivit cărora desfășurarea adunărilor publice este permisă doar cu condiția declarării lor prealabile, nu contravin libertății de întrunire, reglementate de Constituția României și Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. S-a invocat, cu acel prilej, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, de exemplu hotărârile din 21 iunie 1985 și 10 octombrie 1979, pronunțate în cauzele *Plattform „Ärzte für das Leben” împotriva Austriei* și *Rassemblement jurassien împotriva Elveției*, prin care instanța europeană a reținut că art. 11 din Convenție presupune că fiecare stat este în măsură să adopte măsuri rezonabile și adecvate pentru a asigura desfășurarea pașnică a manifestațiilor licite ale cetățenilor săi și că pentru întrunirile ce au loc pe căile publice nu este exagerată impunerea obligației de a se obține o autorizație prealabilă, întrucât autoritățile au posibilitatea, în aceste condiții, să vegheze asupra respectării ordinii publice și să ia măsurile necesare pentru ca libertatea manifestațiilor să fie pe deplin asigurată.

19. Având în vedere jurisprudența anterior menționată, Curtea reține că sintagmele invocate de autorul excepției au semnificația obligativității obținerii unei autorizații prealabile în cazul organizării unor adunări publice dintre cele prevăzute la art. 1 alin. (2) din Legea nr. 60/1991 și, prin urmare, a caracterului ilegal al adunărilor publice care nu respectă această condiție legală, impusă de legiuitor în scopul protecției drepturilor fundamentale ale celorlalți membri ai societății, care nu participă la respectivele adunări. Astfel, în vederea prevenirii dezordinii și a menținerii unei ordini în trafic legiuitorului a reglementat obligația declarării prealabile a oricărei adunări publice, fără ca, prin aceasta, să încalce dispozițiile constituționale referitoare la libertatea întrunirilor.

20. Curtea constată, totodată, că enumerarea prevăzută la art. 1 alin. (2) din Legea nr. 60/1991 este una exemplificativă, aspect ce rezultă din folosirea de către legiuitor a sintagmei „și altele asemenea”. Această tehnică juridică de reglementare a definiției adunărilor publice nu este, însă, de natură a conferi normei juridice analizate un caracter neclar, imprecis sau imprevizibil, textul criticat fiind în acord cu dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție referitoare la calitatea legii.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cezar Cătălin Avrămuță în Dosarul nr. 15.262/303/2015 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 1 alin. (2) și art. 26 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 noiembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 729 din 6 decembrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Norbert Bodo Zsolt în Dosarul nr. 946/218/2016/a1.1 al Tribunalului Satu Mare — Secția penală, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 467 D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Se susține că critica de neconstituționalitate formulată este o consecință a pronunțării de către Curtea Constituțională a Deciziei nr. 336 din 30 aprilie 2015. Se arată că au mai fost invocate excepții de neconstituționalitate similare, instanța de contencios constituțional pronunțând, în acest sens, deciziile nr. 145 din 17 martie 2016, nr. 276 din 10 mai 2016 și nr. 251 din

5 mai 2016, prin care a arătat că, dacă ar fi existat o jurisprudență constantă în sensul încălcării dreptului la apărare invocat de autorul excepției, în mod similar celor constatate prin Decizia nr. 336 din 30 aprilie 2015, instanța de contencios constituțional ar fi fost competentă să se pronunțe pe fondul excepției de neconstituționalitate, dar că, în lipsa unei astfel de jurisprudențe, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. Se susține că cele reținute de Curtea Constituțională prin deciziile anterior invocate sunt aplicabile și în prezenta cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea penală nr. 25/CJCP din 6 aprilie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 946/218/2016/a1.1, **Tribunalul Satu Mare — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Norbert Bodo Zsolt, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva unei încheieri a judecătorului de cameră preliminară, prin care a fost respinsă, ca inadmisibilă, excepția nulității absolute a verificării legalității și temeiniciei arestării preventive a autorului excepției pentru nerespectarea termenului de 5 zile de înaintare a rechizitoriului, înainte de expirarea duratei măsurii preventive.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se face referire la Decizia nr. 336 din 30 aprilie 2015, prin care Curtea Constituțională a constatat că prevederile art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care nerespectarea termenului „cu cel puțin 5 zile înainte de

expirarea duratei arestării preventive” atrage incidența art. 268 alin. (1) din Codul de procedură penală, decizie despre care se susține că este aplicabilă *mutatis mutandis* și în prezenta cauză. Se arată că, din interpretarea coroborată a dispozițiilor art. 10 din Codul de procedură penală referitoare la dreptul la apărare, ale art. 88—95 din Codul de procedură penală ce reglementează asistența juridică și a dispozițiilor din cuprinsul aceluiași cod referitoare la obligațiile organelor de urmărire penală și ale instanței de judecată, rezultă că sancțiunea nerespectării dreptului la apărare este nulitatea relativă, care intervine doar atunci când este adusă o atingere efectivă drepturilor părților ori ale subiecților procesuali principali, și care nu poate fi înlăturată altfel decât prin desființarea actului, în condițiile art. 282 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție făcând situațiile particulare prevăzute la art. 281 alin. (1) lit. e) și f) din Codul de procedură penală. Se arată, însă, că dreptul acuzatului de a beneficia de timpul și înlesnirile necesare pregătirii apărării, prevăzut la art. 6 paragraful 3 lit. c) din Convenție, este obligatoriu a fi respectat, fiind transpus în legislația națională prin art. 10 din Codul de procedură penală.

6. **Tribunalul Satu Mare — Secția penală** susține că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 336 din 30 aprilie 2015, prin care instanța de contencios constituțional a statuat că prevederile art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care nerespectarea termenului „cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei arestării preventive” atrage incidența art. 268 alin. (1) din Codul de procedură penală. Or, cu atât mai mult, trimiterea în judecată prin rechizitoriu a unui inculpat aflat în stare de arest preventiv impune investirea instanței într-un termen care să ofere suficiente garanții pentru asigurarea dreptului la apărare al inculpatului. Se conchide că termenul de 5 zile prevăzut la art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală nu poate fi decât peremptoriu, nerespectarea lui fiind de natură a încălca prevederile art. 24 din Constituție.

7. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Guvernul** susține că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Se susține că atât soluția, cât și considerentele Deciziei nr. 336 din 30 aprilie 2015 sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în prezenta cauză.

9. **Avocatul Poporului** arată că își menține punctele de vedere exprimate în dosarele nr. 1.819D/2016, nr. 1.459 D/2015 și nr. 1.404 D/2015, prin care a arătat că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează că „termenul de 5 zile înainte de expirarea duratei măsurii preventive” este un termen de recomandare, iar nu un termen imperativ.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de

judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „*Când procurorul dispune trimiterea în judecată a inculpatului față de care s-a dispus o măsură preventivă, rechizitoriul, împreună cu dosarul cauzei, se înaintează judecătorului de cameră preliminară de la instanța competentă, cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei acesteia.*”

13. Se susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 24 cu privire la dreptul la apărare și, prin prisma prevederilor art. 20 din Constituție cu privire la tratatele internaționale privind drepturile omului, dispozițiilor art. 6 paragraful 3 lit. c) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cu privire la dreptul la un proces echitabil.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la critici de neconstituționalitate similare, Curtea Constituțională pronunțând, în acest sens, Decizia nr. 145 din 17 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 10 iunie 2016, Decizia nr. 251 din 5 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 452 din 16 iunie 2016, și Decizia nr. 276 din 10 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 28 iulie 2016, prin care a respins, ca inadmisibile, excepțiile de neconstituționalitate invocate.

15. Prin Decizia nr. 276 din 10 mai 2016, anterior menționată, Curtea a făcut trimitere la Decizia nr. 336 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 19 mai 2015, prin care a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care nerespectarea termenului „cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei arestării preventive” atrage incidența art. 268 alin. (1) din Codul de procedură penală. Prin aceeași decizie, instanța de contencios constituțional a constatat că, potrivit art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală, propunerea de prelungire a arestării preventive împreună cu dosarul cauzei se depun la judecătorul de drepturi și libertăți cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei acesteia, prima și ultima teză ale alin. (2) al aceluiași articol stabilind că judecătorul de drepturi și libertăți fixează termen pentru soluționarea propunerii de prelungire a arestării preventive înainte de expirarea duratei măsurii și că, în aceste împrejurări, avocatul inculpatului este încunoștințat și i se acordă, la cerere, posibilitatea de a studia dosarul cauzei. În ceea ce privește natura juridică a termenului regresiv reglementat de art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală, Curtea a observat că practica judiciară cvasiunanimă a calificat termenul de minimum 5 zile de sesizare a instanței pentru prelungirea arestării preventive ca fiind un termen de recomandare. Ținând cont de faptul că rațiunea termenului de

depunere a propunerii de prelungire a duratei arestării preventive este aceea de a asigura respectarea dreptului fundamental la apărare al inculpatului arestat și de a elimina arbitrarul cât privește dispunerea prelungirii măsurii privative de libertate, Curtea a constatat că acest termen are natura juridică a unui termen peremptoriu, aceasta fiind singura interpretare care poate determina compatibilitatea normelor procesual penale criticate cu dispozițiile constituționale și convenționale referitoare la dreptul la apărare și cu dispozițiile constituționale privind înfăptuirea justiției.

16. Prin aceleași decizii mai sus menționate, respectiv Decizia nr. 145 din 17 martie 2016 și Decizia nr. 251 din 5 mai 2016, Curtea a constatat, însă, că, prin Decizia nr. 336 din 30 aprilie 2015, a reținut neconstituționalitatea prevederilor art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală, întrucât a constatat existența unei practici juridice constante, care stabilea natura juridică a termenului de 5 zile prevăzut în cuprinsul acestora ca fiind de recomandare, dând valențe de neconstituționalitate textului criticat. În acest sens, prin Decizia nr. 336 din 30 aprilie 2015, Curtea a observat că practica judiciară cvasiunanimă, în special cea a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a calificat termenul de minimum 5 zile de sesizare a instanței, prevăzut de art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală (art. 159 alin. 1 din Codul de procedură penală din 1968), ca fiind un termen de recomandare (paragraful 21). Prin aceeași Decizie nr. 336 din 30 aprilie 2015, Curtea a constatat că, în cauză, este pusă în discuție însăși constituționalitatea interpretării pe care acest text de lege a primit-o în practică, în concret, natura juridică a termenului reglementat de normele procesual penale precitate, și că, de vreme ce deturnarea reglementărilor legale de la scopul lor legitim, printr-o sistematică interpretare și aplicare eronată a acestora de către instanțele judecătorești sau de către celelalte subiecte chemate să aplice dispozițiile de lege, poate determina neconstituționalitatea acelei reglementări, Curtea are competența de a elimina viciul de neconstituționalitate astfel creat, esențială în asemenea situații fiind asigurarea respectării drepturilor și libertăților persoanelor, precum și a supremației Constituției. Cu același prilej, Curtea a reținut, în esență, că interpretarea dată dispozițiilor art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală, în sensul că termenul prevăzut pentru depunerea de către procuror a propunerii de prelungire a arestării preventive ar fi un termen de recomandare, aduce atingere prevederilor constituționale ale art. 24 referitor la dreptul la apărare și ale art. 124 privind înfăptuirea justiției, precum și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului raportat la prevederile art. 6 paragraful 3 lit. b) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră dreptul acuzatului de a dispune de timpul și de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale, întrucât intervalul de timp rămas până la soluționarea propunerii este insuficient pentru pregătirea unei apărări efective și pentru studierea de către judecător a cauzei, pentru derularea ședinței și pentru soluționarea propunerii.

17. Astfel, prin Decizia nr. 145 din 17 martie 2016 și Decizia nr. 251 din 5 mai 2016, Curtea a constatat că termenul prevăzut de dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală are aceeași natură juridică cu cel prevăzut de art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind un termen peremptoriu,

dar, spre deosebire de situația avută în vedere la pronunțarea Deciziei nr. 336 din 30 aprilie 2015, — când instanța de contencios constituțional a intervenit pe fondul unei practici judiciare cvasiunanime și de durată — aparținând inclusiv Înaltei Curți de Casație și Justiție, care a dat textului valențe neconstituționale —, în cauzele deduse judecății nu se putea vorbi de o atare interpretare a dispozițiilor de lege criticate, interpretare care să fie, în același timp, ulterioară publicării deciziei mai sus menționate. Prin urmare, Curtea a reținut că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, care pune în discuție o problemă de interpretare și aplicare a legii, ce trebuie să aparțină instanțelor judecătorești, a fost respinsă, ca inadmisibilă.

18. În fine, prin Decizia nr. 276 din 10 mai 2016, Curtea a constatat că dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt clare, precise și previzibile, îndeplinind condițiile referitoare la calitatea legii, și că nerespectarea termenului de 5 zile prevăzut în cuprinsul acestora, prin sintagma „cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei acesteia”, este de natură să cauzeze o vătămare procesuală, concretizată în încălcarea dreptului fundamental la apărare al inculpatului supus măsurii preventive, așa încât sunt incidente normele procesual penale ale art. 268 alin. (1) din Codul de procedură penală, sancțiunea pentru nerespectarea acestui termen fiind decăderea organelor judiciare competente din exercițiul dreptului de a proceda la prelungirea măsurii preventive în cauză și nulitatea absolută a actului făcut peste termen.

19. De asemenea, Curtea a constatat că, în jurisprudența sa, a preluat doctrina dreptului viu (a se vedea Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, și Decizia nr. 356 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 691 din 22 septembrie 2014, paragraful 30 și următoarele), atât în privința normei supuse controlului de constituționalitate, cât și în privința normei de referință. Dacă în privința normei de referință, și anume Constituția, Curtea este unica autoritate jurisdicțională care are competența de a o interpreta, în privința normelor supuse controlului de constituționalitate, interpretarea este realizată de instanțele judecătorești, conform art. 126 alin. (1) din Constituție.

20. Prin urmare, pentru determinarea conținutului normativ al normei supuse controlului de constituționalitate, Curtea trebuie să țină seama de modul în care aceasta este interpretată în practica judiciară. Interpretarea legilor este operațiunea rațională, indispensabilă în procesul aplicării și respectării acestora, având drept scop clarificarea înțelesului normelor juridice sau a câmpului lor de aplicare (a se vedea în acest sens Decizia nr. 1.560 din 7 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 139 din 24 februarie 2011), iar, în procesul de soluționare a cauzelor cu care au fost învestite, această operațiune este realizată de instanțele judecătorești, în mod necesar, prin recurgerea la metodele interpretative. Interpretarea astfel realizată indică instanței constituționale înțelesul normei juridice supuse controlului de constituționalitate, obiectivizându-i și circumscriindu-i conținutul normativ. În vederea atingerii acestei finalități, interpretarea dată normelor juridice trebuie să fie una general acceptată, aceasta putându-se realiza fie prin pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a unor

hotărâri prealabile sau în soluționarea unor recursuri în interesul legii, fie printr-o practică judiciară constantă (a se vedea Decizia nr. 841 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 12 februarie 2016, paragrafele 29—30). Or, în prezenta cauză, Curtea constată că, în privința modului de interpretare a normei juridice supuse controlului de constituționalitate, nu au fost pronunțate nici hotărâri prealabile, nici hotărâri în soluționarea unor recursuri în interesul legii, care să contravină dispozițiilor Legii fundamentale, iar, cu privire la practica judiciară existentă, se constată că aceasta nu se caracterizează printr-o cvasiunanimitate care să plaseze interpretarea textului criticat în afara cadrului și a limitelor Constituției. În acest context, faptul că, în practică, unele instanțe judecătorești interpretează, în mod izolat, termenul prevăzut la art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală ca fiind unul de recomandare, și nu unul imperativ și, pe această bază factuală, se solicită Curții Constituționale pronunțarea unei decizii similare Deciziei nr. 336 din 30 aprilie 2015, nu relevă decât o chestiune de greșită interpretare și aplicare a legii, care poate fi remediată prin recurgerea la controlul judiciar. Controlul de constituționalitate vizează conținutul normativ al normei juridice, astfel cum acesta este stabilit printr-o interpretare generală și continuă la nivelul instanțelor judecătorești, neputând fi efectuat asupra conținutului normei juridice rezultat din interpretările eronate și izolate ale unor instanțe judecătorești. Prin urmare, controlul de constituționalitate poate viza norma, astfel cum aceasta este interpretată, în mod continuu, printr-o practică judiciară constantă, prin hotărâri prealabile și prin hotărâri pronunțate în recursuri în interesul legii, atunci când acestea contravin dispozițiilor Legii fundamentale. Însă, competența Curții Constituționale este, de asemenea, angajată atunci când există o practică judiciară divergentă și continuă, fără a fi izolată, în care una dintre interpretările date normei în cauză este contrară exigențelor Constituției. Cu alte cuvinte, criteriul fundamental pentru determinarea competenței Curții Constituționale de a exercita controlul de constituționalitate asupra unei interpretări a normei juridice este caracterul continuu al acestei interpretări, respectiv persistența sa în timp, în cadrul practicii judiciare, așadar, existența unei practici judiciare care să releve un anumit

grad de acceptare la nivelul instanțelor. De aceea, Curtea constată că este abilitată să intervină atunci când este sesizată cu privire la existența unei practici unitare/neunitare de interpretare și aplicare a legii de natură a încălca exigențele Constituției, iar interpretările izolate, vădit eronate, nu pot face obiectul controlului de constituționalitate, ci al controlului judecătoresc.

21. Așadar, Curtea a constatat că nu are competența de a elimina, pe calea controlului de constituționalitate, din conținutul normativ al textului, o anumită interpretare izolată și vădit eronată a acestuia, legislația în vigoare oferind alte remedii procesuale ce au ca scop interpretarea unitară a normelor juridice. A accepta un punct de vedere contrar ar echivala cu încălcarea competenței instanțelor judecătorești, iar Curtea și-ar aroga competențe specifice acestora, transformându-se din instanță constituțională în una de control judiciar.

22. În prezenta cauză, Curtea reține că, în ceea ce privește dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, nu s-a constatat, până la data redactării prezentei decizii, o interpretare constantă/continuă, în sensul că termenul prevăzut în cuprinsul textului criticat este unul de recomandare, astfel încât nu poate fi pusă în discuție o problemă de constituționalitate a prevederilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, problema juridică invocată fiind, prin urmare, o chestiune de interpretare și aplicare a legii, atribuție ce revine instanțelor judecătorești.

23. Nu în ultimul rând, Curtea reține că încheierea de sesizare a Curții Constituționale cu prezenta excepție de neconstituționalitate a fost pronunțată la data de 6 aprilie 2016, anterior publicării Deciziei nr. 145 din 17 martie 2016, Deciziei nr. 251 din 5 mai 2016 și Deciziei nr. 276 din 10 mai 2016 în Monitorul Oficial al României, Partea I, motiv pentru care nu poate fi constată o încălcare de către instanța care a sesizat Curtea Constituțională a celor reținute de Curte prin deciziile anterior menționate, în sensul nesocotirii caracterului peremptoriu al termenului de 5 zile prevăzut în cuprinsul dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, caracter afirmat de instanța de contencios constituțional prin jurisprudența anterioară.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Norbert Bodo Zsolt în Dosarul nr. 946/218/2016/a1.1 al Tribunalului Satu Mare — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Satu Mare — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 decembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind aprobarea modelului steagului comunei Dragomirești, județul Dâmbovița**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 2 alin. (2) și art. 3 alin. (4) din Legea nr. 141/2015 privind arborarea și folosirea de către unitățile administrativ-teritoriale a steagurilor proprii,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă modelul steagului comunei Dragomirești, județul Dâmbovița, prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale modelului steagului comunei Dragomirești, județul Dâmbovița, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

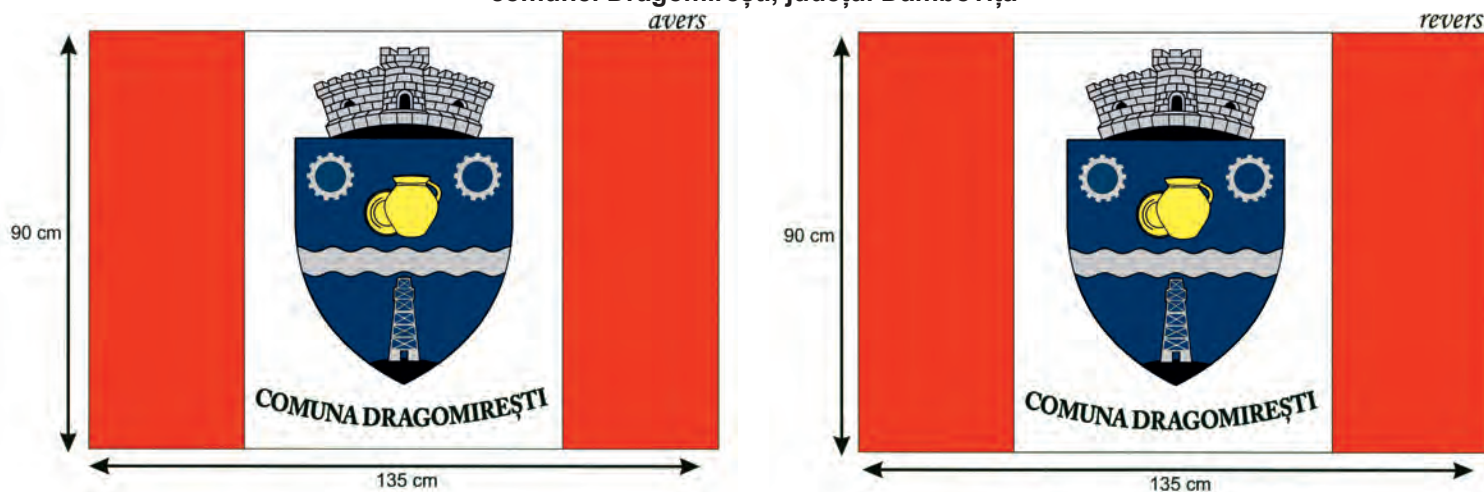
SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale,
administrației publice
și fondurilor europene,
Sevil Shhaideh

București, 9 februarie 2017.
Nr. 45.

ANEXA Nr. 1*

**MODELUL STEAGULUI
comunei Dragomirești, județul Dâmbovița**

Material textil: polyester sau satinat.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 2

**DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale modelului steagului comunei Dragomirești, județul Dâmbovița**

Descrierea steagului

Potrivit anexei nr. 1, modelul steagului reprezintă o pânză dreptunghiulară cu proporția între lățimea și lungimea drapelului de 2/3, format din trei fâșii dispuse vertical în următoarea succesiune a culorilor de la hampă: roșu, alb, roșu.

În centru, pe fâșia de culoare albă este imprimată stema comunei.

În partea de jos, sub stemă, este inscripționat „COMUNA DRAGOMIREȘTI” cu litere negre.

Drapelul se fixează pe hampă în partea stângă, pe lățime.

Semnificațiile culorilor reprezentate

Culoarea roșie simbolizează putere, acțiune, îndrăzneală, generozitate, dragoste, voință, agresivitate, dorința de a servi patria, iar albul puritatea.

Toate aceste calități caracterizează locuitorii comunei Dragomirești, județul Dâmbovița.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea modelului steagului oraşului Mioveni,
judeţul Argeş

În temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată, şi al art. 2 alin. (2) şi art. 3 alin. (4) din Legea nr. 141/2015 privind arborarea şi folosirea de către unităţile administrativ-teritoriale a steagurilor proprii,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă modelul steagului oraşului Mioveni, judeţul Argeş, prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Descrierea şi semnificaţiile elementelor însumate ale modelului steagului oraşului Mioveni, judeţul Argeş, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 şi 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

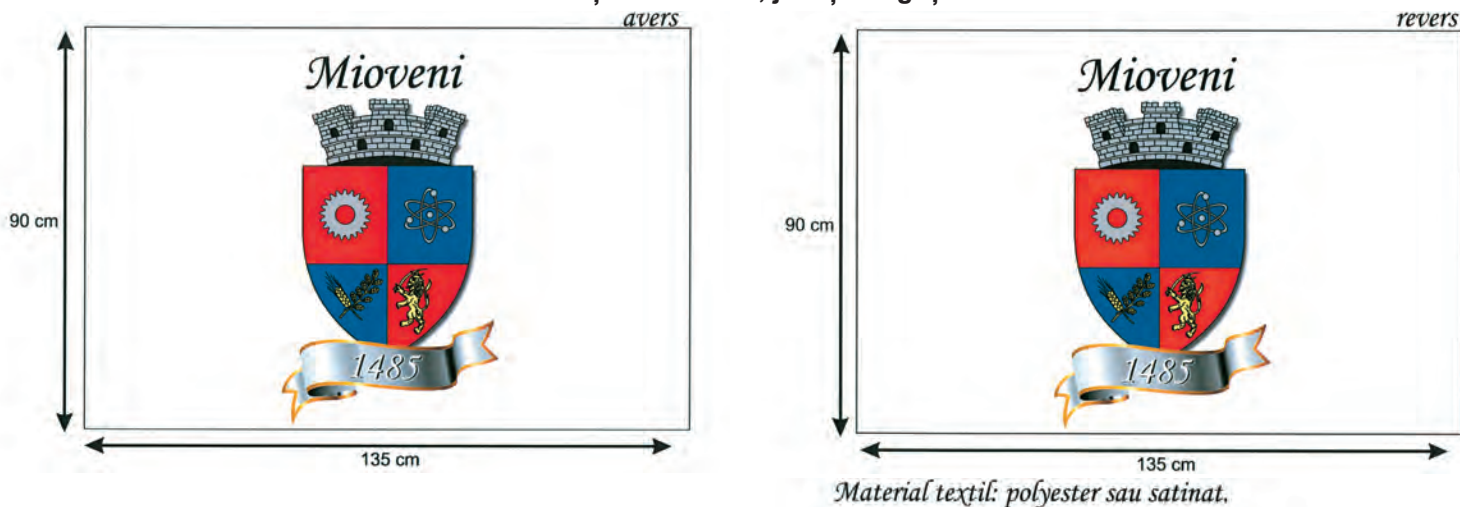
PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale,
administraţiei publice
şi fondurilor europene,
Sevil Shhaideh

Bucureşti, 9 februarie 2017.
Nr. 46.

ANEXA Nr. 1*)

MODELUL STEAGULUI
oraşului Mioveni, judeţul Argeş

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 2

DESCRIEREA ŞI SEMNIFICAŢIILE
elementelor însumate ale modelului steagului oraşului Mioveni, judeţul Argeş

Descrierea steagului

Potrivit anexei nr. 1, modelul steagului este o pânză dreptunghiulară cu proporţia între lăţimea şi lungimea drapelului de 2/3, de culoare alb, iar în centru este imprimată stema oraşului Mioveni. În partea de sus este inscripţionată denumirea oraşului „Mioveni”, iar în partea de jos, pe o panglică de argint cu contur auriu, este scris anul de atestare a localităţii, 1485.

Steagul se fixează pe hampă în partea stângă, pe lăţime.

Stema oraşului Mioveni se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, scartelat.

În cartierul 1, pe fond roşu, se află o roată crenelată de argint.

În cartierul 2, pe fond albastru, se află un atom de argint.

În cartierul 3, pe fond albastru, se află un spic de grâu şi o ramură de stejar, ambele de aur, aşezate încrucişat.

În cartierul 4, pe fond roşu, se află un leu încoronat de aur, ţinând în laba dreaptă anterioară o sabie de aur.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint, cu trei turnuri crenelate.

De asemenea, însemnele sunt imprimate pe ambele feţe ale steagului (avers — revers).

Semnificaţiile elementelor însumate ale steagului şi ale
culturilor reprezentate

Roata dinţată semnifică industria constructoare de maşini din zonă reprezentată de Uzinele Dacia, înfiinţate în anul 1966.

Atomul simbolizează Institutul de Cercetări Nucleare, înfiinţat în anul 1971.

Spicul de grâu şi ramura de stejar reprezintă agricultura şi bogăţia silvică a zonei.

Leul este parte componentă din blazonul familiei Golescu.

Coroana murală cu trei turnuri crenelate semnifică faptul că localitatea are rangul de oraş.

Culoarea albă transmite puritate, curăţenie şi neutralitate.

Toate aceste calităţi caracterizează locuitorii oraşului Mioveni.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****privind aprobarea modelului steagului
comunei Berteștii de Jos, județul Brăila**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 2 alin. (2) și art. 3 alin. (4) din Legea nr. 141/2015 privind arborarea și folosirea de către unitățile administrativ-teritoriale a steagurilor proprii,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă modelul steagului comunei Berteștii de Jos, județul Brăila, prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale modelului steagului comunei Berteștii de Jos, județul Brăila, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

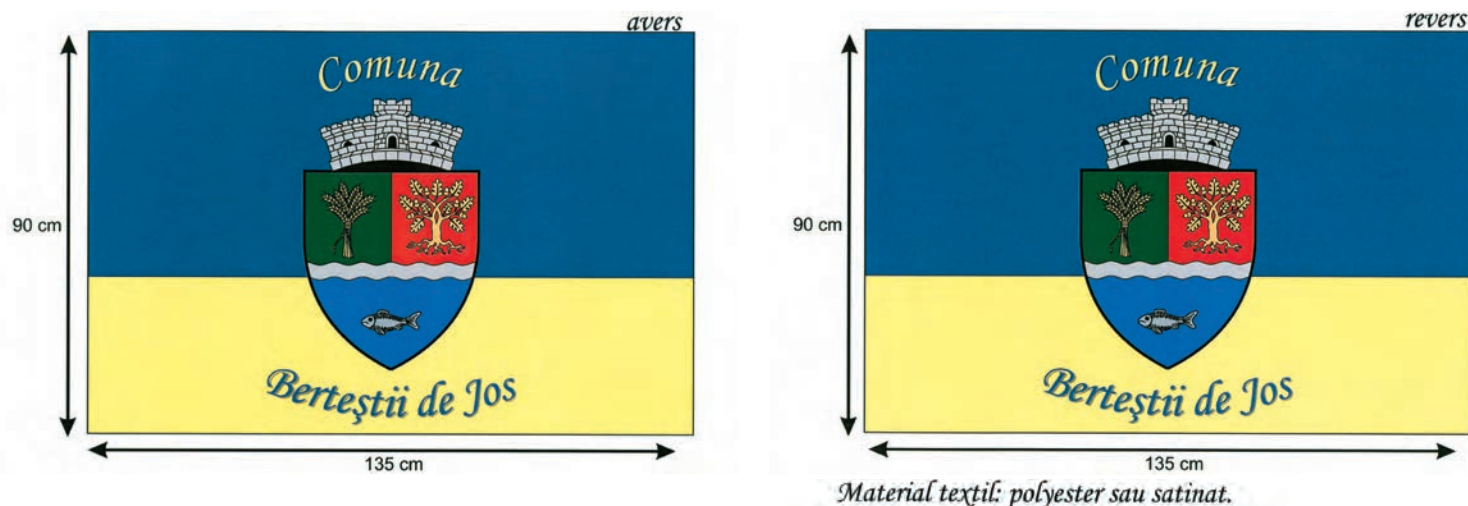
SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale,
administrației publice
și fondurilor europene,
Sevil Shhaideh

București, 9 februarie 2017.
Nr. 47.

ANEXA Nr. 1*)

**MODELUL STEAGULUI
comunei Berteștii de Jos, județul Brăila**

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 2

**DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale modelului steagului comunei Berteștii de Jos, județul Brăila****Descrierea steagului**

Potrivit anexei nr. 1, modelul steagului este o pânză dreptunghiulară cu proporția între lățimea și lungimea drapelului de 2/3, format cu câmp tăiat, având partea superioară de culoare albastră, iar cea inferioară galbenă, cu stema localității trecând peste tăiere.

În partea de sus este inscripționat statutul localității, „Comuna”, cu litere de culoare galbenă, iar jos denumirea „Berteștii de Jos”, cu litere de culoare albastră.

Steagul se fixează în hampă în partea stângă pe lățime.

Stema comunei Berteștii de Jos se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat de un brâu undat de argint și despicat în partea superioară.

În partea superioară, în dreapta, pe fond verde, se află un mănunchi de spice de grâu de aur.

În partea superioară, în stânga, pe fond roșu, se află un stejar smuls, cu coroana compusă din patru ramuri, dotate cu nouă frunze și șase ghinde, totul de aur.

În partea inferioară, pe fond albastru, se află un pește de argint.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

De asemenea, însemnele sunt imprimate pe ambele fețe ale steagului (avers — revers).

Semnificațiile elementelor însumate ale steagului și ale culorilor reprezentate

Brâul undat reprezintă lacul Berteasca, râul Călmățui care străbate localitatea și fluviul Dunărea, care se află la mică distanță de comună.

Mănunchiul de spice de grâu face referire la ocupația de bază a locuitorilor, agricultura.

Stejarul simbolizează pădurea Vișoara din zonă, declarată rezervație forestieră națională.

Peștele evocă bogăția piscicolă a localității.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

Albastru sau azur reprezintă apa, dar și aerul, cel mai nobil element după foc și simbolizează blândețea, frumusețea, noblețea și buna-credință.

Galbenul sau aurul reprezintă pământul, este simbolul forței și al bogăției. Totodată, semnifică și bogăția și holdele aurii de grâu din timpul verii.

Toate aceste calități caracterizează locuitorii comunei Berteștii de Jos.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea stemelor comunelor Grecești și Urzicuța, județul Dolj

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stemele comunelor Grecești și Urzicuța, județul Dolj, prevăzute în anexele nr. 1.1 și 1.2.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemelor sunt prevăzute în anexele nr. 2.1 și 2.2.

(3) Anexele nr. 1.1, 1.2, 2.1 și 2.2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

ministrul dezvoltării regionale,

administrației publice

și fondurilor europene,

Sevil Shhaideh

ANEXA Nr. 1.1*)ANEXA Nr. 2.1

STEMA
comunei Grecești, județul Dolj

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Grecești,
județul Dolj

Descrierea stemei

Stema comunei Grecești, potrivit anexei nr. 1.1, se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite tăiat în bandă.

În prima partiție, în câmp verde, se află șase spice de grâu de aur, întrețesute.

În a doua partiție, în câmp albastru, se află o cobză de argint.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Spicele de grâu fac referire la zona predominant agrară, iar numărul lor indică numărul satelor componente ale comunei.

Cobza reprezintă brandul localității — taraful din Grecești.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1.1 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 1.2*)ANEXA Nr. 2.2

STEMA
comunei Urzicuța, județul Dolj

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Urzicuța,
județul Dolj

Descrierea stemei

Stema comunei Urzicuța, potrivit anexei nr. 1.2, se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat și despicat în partea superioară.

În partea superioară, în dreapta, în câmp verde, se află o bufniță de argint, orientată spre stânga.

În partea superioară, în stânga, în câmp argintiu, se află o urzică verde.

În partea inferioară, în câmp albastru, se află un pește de argint în pal.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Bufnița amintește de numele vechi al acestei localități, Buhani.

Urzica dă numele comunei.

Peștele reprezintă nu numai bogăția piscicolă a zonei, ci este și un reper istoric, deoarece ștampilele poștale din zonă, din a doua jumătate a secolului al XIX-lea aveau, ca element principal, un pește.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1.2 este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea stemei comunei Unirea, județul Brăila

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema comunei Unirea, județul Brăila, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemei sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării
regionale, administrației publice și
fondurilor europene,

Sevil Shhaideh

București, 16 februarie 2017.

Nr. 59.

ANEXA Nr. 1*

ANEXA Nr. 2

STEMA
comunei Unirea, județul Brăila

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Unirea,
județul Brăila

Descrierea stemei

Stema comunei Unirea, potrivit anexei nr. 1, se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat.

În partea superioară, în câmp verde, se află o floarea-soarelui de aur, cu tulpină și două frunze, flancată de două albine așezate în colțurile scutului.

În partea inferioară, în câmp albastru, se află un taur conturat de argint.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Floarea-soarelui și albinele simbolizează ocupațiile locuitorilor, agricultura și apicultura.

Taurul reprezintă creșterea animalelor.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor din unitatea administrativ-teritorială Mogoșoaia, județul Ilfov

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor situate pe teritoriul unității administrativ-teritoriale Mogoșoaia, județul Ilfov.

(2) Teritoriul unității administrativ-teritoriale Mogoșoaia, județul Ilfov este împărțit în 50 de sectoare cadastrale, potrivit anexei*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale
de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu Codruț Ștefănescu

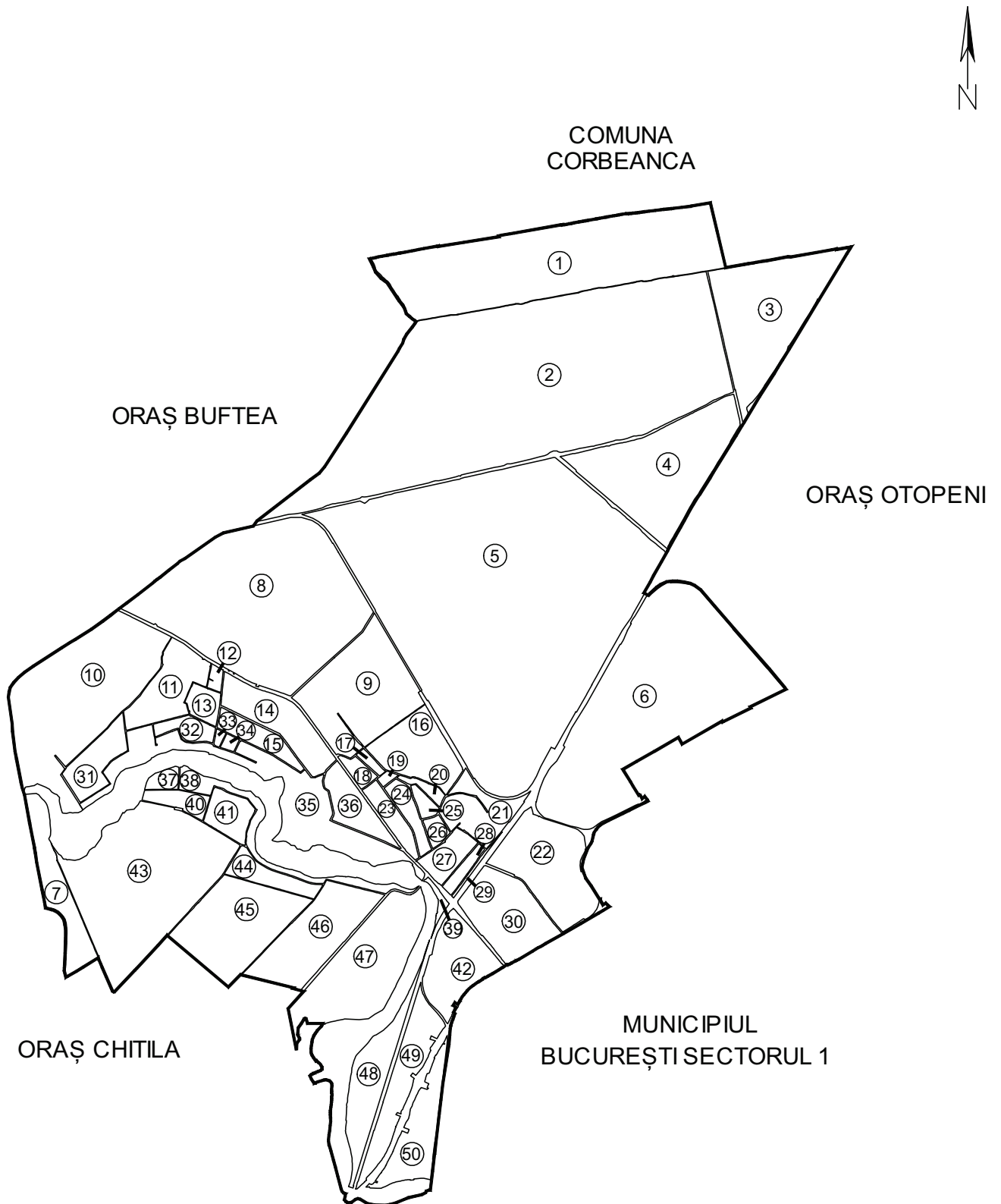
București, 8 februarie 2017.

Nr. 243.

---

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 UAT Mogoșoaia, județul Ilfov

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

